

благосъстояние. Понеже правителството приемало ассигнациите по една определенна цѣна, то на купувачите на имуществата било твърдо износно, да се понижава курсът на ассигнациите; при понижението на курсът, купувачите на имуществата намървали ассигнация съ доста ефтина цѣна, не ги давали на правителството по купената цѣна, а по определенната, и тъй получавали доста прилична печалба и имънието му оставало за половината отъ цѣната. Но купувачи били твърдо много и желанията имъ се клонили да понизятъ курсът на ассигнациите; въ числото на купувачите имало такива хитри чловѣци, които като се не ограничавали само съ едни желания, знаели и се старали да дѣйствуватъ по това направление; усилията на едните и желанията на другите, оказвали чувствително натискания на общественото мнѣние, и ассигнациите спаднали и казначейството губило милиони, и вълнението се разпространявало въ обществото, и биржевата игра окончателно сбъркала всичкото население на французското кралство, като захванеме отъ банкирът, който властвувалъ въ биржата и свършили съ селския пролетаръ, за когото удачната спекуляция се въплощавала въ лична глава лъкъ, прибавена къмъ обѣдътъ му.

При таково положение на работите, продаването на церковните имущества не можало да донесе чувствителна полза на безземелните селяни. Тѣзи чловѣци, които привикнали да глѣдатъ на поземелната собственостъ, като на магически талисманъ, който открива ижтъ къмъ